

Sagsnr.
2021 - 3970

Doknr.
443142

Dato
09-07-2021

Bilag 4 Case

I det følgende gengives et interview med en 16 årig pige, hvis forældre var gennem 13 forskellige familieretlige retssager. Interviewet indgår i Børns Vilkårs minirapport: Børn i komplekse skilsmisser fra 2016. Rapporten kan læses i sin helhed her: <https://www.flipsnack.com/bornsvilkar/minirapport-b-ri-i-komplekse-skilsmisser-2016/full-view.html>

Uddrag fra rapporten (side 19):

Anna, 16 år

Annas forældre blev skilt, da hun var to år og forældrene kæmpede i årevis gennem Statsforvaltningen og andre instanser om samvær. En kamp, der har betydet, at Anna har svært ved at mærke sig selv, fordi hun er vokset op med at skulle balancere sine ord og handlinger.

"Min mor fortalte mig i går, at jeg som femårig kunne finde ud af at sige: 'Statsforvaltningen'," fortæller Anna, hvis forældre blev skilt, da hun var to år. Anna boede hos sin far i fem dage og hos sin mor i ni dage, men faren ønskede at ændre samværet til syv - syv. Det var, ifølge Anna, det kampen handlede om. En kamp som, ifølge Anna, stod på gennem det meste af Annas barndom og med 13 forskellige retssager.

"Jeg tror, jeg var inde til børnesamtale i Statsforvaltningen to-tre gange," fortæller Anna.

Forældrenes kamp om samvær lå, ifølge Anna, som et: 'Koldt tæppe over hele familien'. Mange var involverede på begge sider, og fronterne var trukket op. Anna var også meget påvirket af konflikten:

"Jeg følte næsten, at det var sådan en afhøring hver gang jeg skiftede fra mor til far og så videre. Det var sådan; 'Hvad har du så lavet hos far?' og så skulle man så fortælle og omvendt, men mere: 'Hvad siger han så om mig' og sådan. Jeg tror faktisk kun, at jeg har fortalt, hvad der var godt for ligesom at vise, at den anden ikke er så ond, som de går og tror. Uanset om jeg var det ene eller andet sted, var der bare rigtig dårlig stemning, hvis man omtalte den anden part. Og det var virkelig hårdt," fortæller Anna.

Når Anna ser tilbage kan hun se, at der ikke var levnet hende meget plads til at mærke sig selv:

"Man bruger så meget energi på at tænke: 'Hvad tænker mor, hvad tænker far, hvis jeg gør sådan her'. Man vil bare gerne være på begge side. 'Man vil ikke vælge side, vel?' Så jeg tror, at inde i mig - var det kun mor og far, jeg tænkte på, ikke på mig selv. Overhovedet. ....Og jeg synes det er vildt, at ens forældre kan tage det fra en, at man ikke kan finde sig selv (græder, red.) - for det er vel næsten den vigtigste opgave, man har som forældre," siger Anna.

Anna var til børnesamtale to-tre gange:

"Begge mine forældre sagde: 'Sig hvad DU vil'. Men man kan jo godt mærke undertoner og der kom kommentarer som: 'Nå, men kunne det ikke være godt,

hvis det kunne komme til at blive sådan her, hvis du nu kom til at sige det her'? Man kunne bare mærke, hvad de mente. Det var lidt mærkeligt at sidde derinde og skulle tale om sine følelser til et menneske, som man ikke kender. Jeg ville hverken sige det som min far synes, eller det som min mor synes. Jeg kan simpelthen ikke huske, hvad det var, at jeg endte med at svare. Det føltes som om, der stod to og hev i en fra hver sin side med meninger og holdninger," fortæller Anna, der rent faktisk ikke vidste, og ikke ved den dag i dag, hvad hun ville: "Det har altid handlet mere om, hvad alle andre gerne ville," forklarer hun.

Anna mener, at det kunne være en god idé bare at lade børn, hvis forældre er i højkonflikt, bo et sted konstant. Og så kan barnet tage frem og tilbage, som han eller hun vil: "Jeg tror virkelig, det er vigtigt at finde ro ét sted. Jeg kunne simpelthen mærke spændingerne, hvis de var i samme rum til fx en klassekomsammen. De sad der i hvert deres hjørne. Og man kunne simpelthen ikke tillade sig at gå frem og tilbage hele tiden. Når jeg tænker tilbage, er alting gråt. Fordi alt kørte rundt i hovedet. Jeg havde rigtig svært ved at sove. Den kørte bare på højtryk hele tiden," fortæller Anna, der mener, at forældre i skilsmisse må: 'Stramme balderne'. "For mine forældre har det været sådan noget med hævn. At man gerne vil irritere den anden pga. ting, den anden part har gjort. Man bliver nødt til at tænke på, at man ikke kan ramme forælderen - uden også at ramme barnet," siger Anna.

Anna mener, at forældre skal have mere hjælp til at få det til at fungere, når de bliver skilt: "Hvis de kommer ned og siger: 'Vi vil gerne skilles' og hvis man så allerede der giver dem en form for psykolog, terapeut, som kunne tale med dem om, hvorfor de gerne vil skilles. Om de har overvejet konsekvenserne for børnene og alt sådan noget. For lige at sætte tankerne i gang. Og hvis de så kan mærke, at de gerne vil skilles, så kan de, når de er blevet skilt, så komme tilbage og snakke videre om det. Det vigtigste er bare at få den der tankegang i gang: 'Prøv lige at overveje, hvad det gør ved dine børn'. Det synes jeg virkelig er en vigtig sætning, som alle forældre burde lære. Hvis det ikke går så godt, burde der være en coach, der har styr på familiens situation, som kan hjælpe. På den måde bliver det ikke retten og juridisk og alt muligt," siger Anna.